

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 1Co/529/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7814200998
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriana Murínová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2017:7814200998.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Adriany Murínovej a sudcov JUDr. Ladislava Čakociho a JUDr. Petra Tutka v spore žalobcu U. L., M.. XX.X.XXXX, Q.Ý. F. D., G. Č.. XXXX/XX, zastúpeného JUDr. Hedvigou Gallovou, advokátkou so sídlom v Rožňave, Čučmianska dlhá č. 45, proti žalovanému AUTO DISKONT s.r.o., so sídlom v Pezinku, Šenkvickej ceste č. 14/F, IČO: 35 899 620, zastúpenému Mgr. Mariánom Balážom, advokátom so sídlom v Bratislave, Tešedíkova č. 59, o zaplatenie 1.192,- eur s príslušenstvom oproti vráteniu predmetu kúpy, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Rožňava zo dňa 24. júna 2016 č.k. 10C/23/2014 - 90 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie.

Žalobcovi p r i z n á v a plnú náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie napadnutým uznesením zaviazal žalobcu v lehote do troch dní od právoplatnosti uznesenia uhradiť žalovanému na účet jeho právneho zástupcu náhradu trov konania vo výške 781,99 eur z titulu trov právneho zastúpenia.

2. V odôvodnení uviedol, že o žalobe žalobcu, ktorou žiadal zaviazat' žalovaného uhradiť mu sumu 1.192,- eur a žalobca by bol povinný vydat' žalovanému osobné motorové vozidlo S.. W. K. X.Xi, V.: B. XXX Q., Č. B. P., N. S. L., Č. L. R., Č. A. P. ako aj odovzdať mu všetku dokumentáciu týkajúcu sa tohto vozidla, rozhodol rozsudkom zo dňa 13.10.2014 č.k. 10C/23/2014 - 56 tak, že žalobu zamietol a uložil žalobcovi uhradiť žalovanému náhradu trov konania vo výške 735,49 eura. Pretože proti výroku o trovách konania podal žalobca odvolanie, rozsudok vo výroku o zamietnutí žaloby nadobudol právoplatnosť dňa 13.12.2014 a o odvolaní žalobcu rozhodol Krajský súd v Košiciach uznesením zo dňa 26.08.2015 č.k. 1Co/32/2015 - 81 tak, že zrušil rozsudok vo výroku o trovách konania a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie z dôvodu, že súd prvej inštancie neprihliadol k možnosti aplikácie § 150 Občianskeho súdneho poriadku.

3. O trovách konania súd prvej inštancie opätovne rozhodol podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku tak, že priznal v celom rozsahu úspešnému žalovanému náhradu trov jeho právneho zastúpenia, ktoré vyčíslil podľa § 10 ods. 1, § 13a, § 15 písm. b), § 17 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z., pozostávajúcu z troch úkonov právnej služby (prevzatie zastúpenia dňa 07.02.2014, písomné vyjadrenie vo veci zo dňa 22.04.2014 a účasť na pojednávaní dňa 13.10.2014), k týmto úkonom prislúchajúci režijný paušál, zvýšené o 20 % DPH, spolu v sume 250,02 eur, z náhrady za stratu času (cesta zo sídla právneho zástupcu žalovaného v Bratislave na súdne pojednávanie do Rožňavy a späť) v sume 257,28 eur, z náhrady cestovných výdavkov na trase Bratislava - Rožňava a späť v sume 228,19 eura, spolu 735,49 eur. Súd tiež priznal žalovanému náhradu trov odvolacieho konania, a to odmenu za jeden úkon právnej služby - vyjadrenie k odvolaniu zo dňa 22.12.2014, k tomuto úkonu prislúchajúci režijný paušál v sume 8,04 eur, zvýšené o 20% DPH, spolu vo výške 46,50 eura.

4. Dôvodil, že po posúdení dôvodnosti priznania trov konania aj v súlade s ustanovením § 150 ods. 1 a 2 Občianskeho súdneho poriadku dospel k záveru, že v prejednávanej spore sa nejedná o prípad hodný osobitného zreteľa, na základe ktorého by bolo možné procesne úspešnému žalovanému trovy konania nepriznať, prípadne ich krátiť. Uviedol, že žalobca síce tvrdil, že predmet sporu je hodný osobitného zreteľa, avšak nijakým spôsobom toto svoje tvrdenie neupresnil, pričom z právoplatného rozsudku možno jednoznačne konštatovať, že v spore neboli zistené porušenia zákonných ustanovení ohľadom ochrany spotrebiteľa ani ustanovenia Občianskeho zákonníka a Obchodného zákonníka, lebo samotná skutočnosť, že žalobca si kúpu vozidla rozmyslel, nemohla byť dôvodom na odstúpenie od riadneho a platne uzavretého právneho úkonu a na splnenie podmienky pre aplikáciu ustanovenia § 150 Občianskeho súdneho poriadku nemôže mať vplyv ani skutočnosť, že žalobca uzatváral zmluvu v neskorých večerných hodinách. Dodal, že ak žalobca tvrdil, že jeho majetkové pomery mu neumožňujú zaplatať trov konania, svoje tvrdenia žiadnym spôsobom nepreukázal, lebo nedoručil súdu žiadne listinné dôkazy, ktoré by svedčili o jeho nedobrom majetkovom pomeroch, ani o tom, že by bol nezamestnaný, zadlžený, alebo ktoré by preukazovali nejaké zdravotné obmedzenia žalobcu, ktorý bol v priebehu sporu zastúpený právnym zástupcom. Nakoniec zdôraznil aj tú skutočnosť, že žalobca podal žalobu na Okresnom súde Rožňava, teda v mieste svojho bydliska, pričom žaloval obchodnú spoločnosť so sídlom v Pezinku. V prípade, že by si bol uplatnil nároky voči žalovanému na súde príslušnom podľa sídla žalovaného, nevznikli by náklady na cestovné a stratu času pre zástupcu žalovaného. Zástupca žalovaného sa zúčastnil pojednávania, nakoľko bol na neho riadne predvolaný súdom, pričom vo veci sa nejednalo o drobný spor pod 1.000,- eur, kedy by nebolo potrebné nariaďovať pojednávanie.

5. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca. Žiadal zmeniť napadnuté uznesenie a stranám sporu náhradu trov konania nepriznať. Mal za to, že trovy konania žalovaného vo výške 735,49 eur sú neúmerne vysoké k hodnote predmetu sporu vo výške 1.192,- eur a bolo tiež neúčelné posilať na súdne pojednávanie do Rožňavy právneho zástupcu z Bratislavy, hoci pobočka žalovaného je v Košiciach. Podčiarkol, že je osobou vo veku 28 rokov, bez skúsenosti uzatvárať obchodnoprávne vzťahy a zaplatať trov konania v takejto výške by bolo pre neho likvidačné. Zopakoval, že jeho majetkové pomery mu neumožňujú zaplatať trov konania v súdom určenej výške. Podľa žalobcu vzhľadom na fakt, že v spore posudzovaná zmluva je zmluvou spotrebiteľskou, je vhodné aplikovať dôvody hodné osobitného zreteľa a trovy konania žalovanému nepriznať.

6. Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhol potvrdiť uznesenie ako vecne správne. Uviedol, že sa stotožňuje i s odôvodnením napadnutého uznesenia, majú za to, že žalobca nepreukázal existenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa, ani svoje nepriaznivé majetkové pomery. Žiadal priznať náhradu trov odvolacieho konania za vyjadrenie k odvolaniu vo výške 47,14 eura.

7. Žalobca v duplike na vyjadrenie žalovaného k odvolaniu uviedol, že trvá na svojom odvolaní, opätovne poukazujúc na to, že súd by nemal priznať žalovanému náklady cestovného a straty času jeho právneho zástupcu, pretože ich považuje za neúčelné, a tiež na to, že ide o drobný spor a navyše spor spotrebiteľský.

8. Žalovaný vo vyjadrení k duplike žalobcu opäť zdôraznil, že trovy jeho právneho zastúpenia boli vynaložené účelne a v danom prípade podľa jeho názoru neexistujú okolnosti hodné osobitného zreteľa pre nepriznanie trov konania. Uplatnil si tiež náhradu trov odvolacieho konania aj za svoje vyjadrenie vo výške 47,14 eura.

9. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku účinného od 01.07.2016, ďalej len „CSP“) prejednal odvolanie žalobcu ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu danom § 379, § 380 ods. 1, 2 CSP v spojení s ust. § 470 ods. 2 prvej vety CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

10. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca sa žalobou doručou súdu prvej inštancie dňa 4.2.2014 domáhal zaplatať sumu 1.192 eur oproti povinnosti žalobcu vydať žalovanému v žalobe označené osobné motorové vozidlo. Rozsudkom zo dňa 13.10.2014 č.k. 10C/23/2014 - 56 súd žalobu právoplatne zamietol a na náhradu trov konania zaviazal neúspešného žalobcu podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku účinného v čase rozhodovania súdu prvej inštancie (ďalej len „O.s.p.“), podľa ktorého

účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

11. Žalobca žiadal náhradu trov konania žalovanému nepriznať, majúc za to, že v danej veci sú splnené podmienky pre aplikáciu ustanovenia § 150 O.s.p., podľa ktorého ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať. Súd prihladne najmä na okolnosti, či účastník, ktorému sa priznáva náhrada trov konania, uviedol skutočnosti a dôkazy pri prvom úkone, ktorý mu patril; to neplatí, ak účastník konania nemohol tieto skutočnosti a dôkazy uplatniť.

12. V citovanom ustanovení § 150 ods. 1 O.s.p. je zakotvené moderačné právo súdu zmierniť dôsledky právnych noriem upravujúcich platenie náhrady trov konania. Je výrazom toho, že tam, kde zákon nemôže byť natoľko kazuistický, aby postihol celú rozmanitosť života, dotvára sa právo sudcovským výkladom. Zákon ustanovuje všeobecné podmienky, za ktorých môže dôjsť rozhodnutím súdu k inému záveru, ako vyplynul z dispozície právnej normy. Je ale vecou konkrétneho prípadu, či dôjde k takým okolnostiam, ktoré budú podkladom na rozhodnutie súdu o zmiernení účinkov právnych noriem, ktoré upravujú náhradu trov konania. Súdna prax je pritom ustálená v závere, že stanovenie § 150 ods. 1 O.s.p. nemožno vykladať tak, že možno kedykoľvek bez ohľadu na základné zásady rozhodovania o náhrade trov konania nepriznať náhradu trov úspešnému účastníkovi konania. Ustanovenie § 150 ods. 1 O.s.p. totiž predstavuje odchýlku zo zásady zodpovednosti za výsledok sporového konania aj zo zásady zodpovednosti za zavinenie na zastavení konania a náhodu. Jeho aplikácia tak musí zodpovedať osobitným okolnostiam konkrétneho prípadu a musí mať výnimočný charakter, ktorý musí byť v rozhodnutí aj náležite odôvodnený.

13. Odvolací súd z obsahu spisu a odôvodnenia preskúmaného uznesenia o trovách konania je v prejednávanej spore toho názoru, že súd prvej inštancie pri rozhodovaní o trovách konania postupoval v súlade s vyššie uvedenými judikatórnymi zásadami, správne zistil skutkový stav veci vo vzťahu k trovám konania a ten následne aj správne právne posúdil podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a § 150 ods. 1 O.s.p. a rovnako správne uzavrel, že dôvody hodné osobitného zreteľa v zmysle ust. § 150 ods. 1 O.s.p. nie sú dané ani okolnosťami na strane sporových strán a ani konkrétnymi okolnosťami sporu. Právne závery prvoinštančného súdu zodpovedajú výsledkom vykonaného dokazovania a zákonu. Odvolací súd je v zhode so súdom prvej inštancie, že na použitie tohto ustanovenia neboli splnené podmienky, keďže žalobca nepreukázal žiadením tvrdený dôvod, pre ktorý žiadal náhradu trov právneho zastúpenia žalovaného nepriznať. Žalobca v odvolaní uvádza skutočnosti a námietky, ktoré nie sú spôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého uznesenia z hľadiska zistených skutočností (skutkového stavu) a právneho posúdenia veci a neumožňujú záver, že by prvoinštančný súd nesprávnym procesným postupom znemožnil niektorej zo sporových strán, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere tak, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Zo všetkými odvolacími námietkami, prednesenými v jeho odvolaní, sa dôsledne vysporiadal súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia, preto odvolací súd v tomto smere odkazuje na správne a zákonu zodpovedajúce dôvody napadnutého uznesenia, s ktorými sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje a na tieto odkazuje (§ 387 ods. 2 CSP).

14. S poukazom na uvedené odvolací súd napadnuté uznesenie ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

15. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté v súlade s § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že v odvolacom konaní procesne úspešnému žalovanému odvolací súd priznal plnú náhradu trov odvolacieho konania. Žalobca bol v odvolacom konaní neúspešný a preto na náhradu trov odvolacieho konania nemá právo.

16. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).